

[Nør Christensen]

Jeg må sige, at debatten i dag har givet anledning til nogle overvejelser hos mig, fordi jeg kan forstå, at det princip har ændret sig, siden vi havde den seneste debat. Jeg skal bare minde om, hvad hr. Ole Espersen har sagt, nemlig at der er tale om en klart ulovlig handling. Det er vældig inspirerende at lytte til, når man samtidig kan se, at der ifølge selve beslutningsforslaget er en kolossal tvivl hos dem, der har fremsat det pågældende beslutningsforslag, for det hedder jo nemlig som det første, at man skal vurdere, og i det næste afsnit hedder det, »at såfremt anledning gives dertil . . .« og i det tredje, hvor jeg citerer hele afsnittet: »at udtale sig om, hvorvidt et retligt ansvar for fejl eller forsømmelser, herunder for eventuelle beslutninger i strid med gældende lov, vil kunne gøres gældende mod nogen.«

Så smukt har man formuleret det, når det skal på tryk. Men ved festlige lejligheder, ved årsmøder og andre lejligheder, kan man sige noget andet, meget gerne når tv er til stede. Så hedder det, at den tidligere justitsminister har været en anløben person. Det kunne vi høre fra fru Margrete Auken, ligesom vi forleden dag kunne høre fra SF's landsmøde, at det var det værste anslag mod demokratiet.

Det er glimrende, at et menneske kan få lov til at tale i nogle minutter eller skrive nogle ting, for der er nogle, der har en vis evne til at nå at modsige sig selv indtil flere gange i løbet af ganske, ganske kort tid. Sandheden om dette er nok den, at man har ønsket sådan at få en lille smule fest i gaden.

Desværre må jeg sige til S og SF som et markant alvorsord, at jeg er nervøs på S' og SF's vegne, fordi jeg er bange for, at de netop på den måde, som de har grebet tingene an på, får tingene til at gå over i deres modsætning på et felt, hvor man netop ikke ønsker det fra disse partiers side.

Men vi må konstatere med de bemærkninger, der er faldet i dag, og hvad der har været skrevet adskillige gange, at inflation også er noget andet end penge. Der er altså gået inflation i ord og handlinger og gerninger på en række områder, ikke mindst i den sag, som vi her har til behandling.

Vi har haft ombudsmanden til at gøre et stykke arbejde. Ombudsmanden har, som statsministeren sagde, været frit stillet i sine undersøgelser, og jeg må understrege, at der er ingen

appellinstans. Det er naturligvis alvorlige ord, der er kommet fra ombudsmanden. Det skal jeg bestemt gerne bekræfte. Jeg bliver også nødt til at sige, at i de forberedelser, jeg har foretaget til mit indlæg i dag, kan jeg med lethed finde frem til andre eksempler, som ligger på linje med dette. Jeg kan bare henvise til beretningen fra 1987, side 228, hvor der bl.a. står: »aldeles utilstedeligt«. Fra beretningen 1986, side 133: »helt uacceptabelt«. Fra beretningen 1985, side 105: »uforsvarligt«.

Det er bestemt et ordvalg, som i allerhøjeste grad ligger på linje med, om ikke er værre end – det skal jeg gerne overlade til andre at bedømme – den kritik, der her er rejst mod den tidligere justitsminister. Hvad med sagen om hjemmehjælperne, som vi havde for ganske nylig i Folketinget?

Det er sådan, at også ministre, herunder hele regeringen, er mennesker af kød og blod, og ingen er fejlfri, og alle kan begå fejl. Man skal ikke bare lade sig friste, fordi man konstaterer fejl, til at lade inflation gælde andet end penge.

CD har uafbrudt haft et fast standpunkt i denne sag, nemlig at med ombudsmandens beretning er sagen for vort vedkommende tilstrækkeligt klarlagt. Vi har noteret os, hvad der også er sædvanlig praksis: at man tager ombudsmandens redegørelse til efterretning. Statsministeren har ved adskillige lejligheder, både under samrådet og her i dag, sagt, at man tager kritikken til efterretning. Så er der ikke mere at foretage i denne sag.

Vi mener fra CD's side, at sagen burde slutte her, og vi tror ikke på, at der vil blive skabt et flertal i Folketinget for den kommissionsdomstol, som man har ønsket fra et mindretals side.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg må på det skarpeste anholde hr. Nør Christensens bemærkning om, at vi skulle ønske fest i gaden. For mig er det en af de mest ufestlige dage, jeg har haft i de mange år, hvor jeg har været medlem af Folketinget. Det kan jeg godt love hr. Nør Christensen alt om.

Med hensyn til at gøre juridisk ansvar gældende mener vi, at ingen person er skyldig, før han er dømt. Derfor foreslår vi en kommissionsdomstol til at placere det personlige ansvar. Det, ombudsmanden har sagt, det, som er blevet taget til efterretning, er, at der er handlet